GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 113. *Mercurĭ, Joi 23 Maiu (4 Iunie)* **1885.**

Brașovŭ, 22 Maiu (3 Iunie) 1885.

Ḍiua de Lunĭ a fostŭ pentru Francia și pentru toțĭ ómenii cugetătorĭ ai véculul nostru civilisatŭ, o ḍi de doliu adêncŭ. In acésta ḍi s'au depusŭ în gloriosulŭ templu alŭ națiunei francese, în Patheonŭ, rĕmășițele pământescĭ ale marelui poetŭ Victor Hugo, alăturĭ cu acele ale lui Rousseau și ale lui Voltaire.

Nu s'a mai vĕḍutŭ de când e lumea, o manifestațiune de doliu națională mai grandiósă ca ceea ce s'a făcutŭ, în onórea lui Victorŭ Hugo. Acésta manifestațiune, la care au lautŭ parte, după cum se anunță, celŭ puținŭ unŭ milionŭ de ómenĭ, se póte asemĕná numai cu festivitatea, ce a vĕḍut'o Parisulŭ, când a intratŭ prin arculŭ de triumfŭ carulŭ funebru, ce purtá rĕmășițele imperatorelui Napoleonŭ I, mortŭ la st. Elena.

Onorurile aduse cadavrului poetului decedatŭ au întrecutŭ chiar și p'acele făcute cenușei marelui imperatore. Atuncĭ poporulŭ francesŭ a adusŭ omagie gloriei naționale, alaltăerĭ elŭ s'a închinatŭ dinaintea osemintelorŭ celui ce a îmbărbătatŭ tótă viața sa pe micŭ și mare la luptă în potriva despotismului; dinaintea celui ce a apĕratŭ cu tótă tăria sufletului sĕu pe cei asupriți, celui ce a luptatŭ pentru liberarea spiritului din cătușile ignoranții, apostolului adevĕratei umanitățĭ și libertățĭ, celui ce a luptatŭ pentru egalitatea dintre popóre și pentru frățietate între ómenĭ.

Victor Hugo, ḍise la îmormêntare sub arculŭ de triumfŭ ministrulŭ instrucțiunii Goblet, va rĕmâné cea mai strălucită personificare a acestui seculŭ, pentru că nicĭ o ființă n'a întrunitŭ în sine mai multŭ ca elŭ istoria, contraḍicerile, îndoielile. ideile și nobilele aspirațiunĭ ale secolului nostru. Cu Victor Hugo, ḍise președintele senatului, nu amŭ perdutŭ numai unŭ mare poetŭ, ci a dispărutŭ dintre noi unŭ factorŭ, care a avutŭ o influință enormă asupra moralei Franciei. Ear președintele camerei adause, că festivitatea acésta nu este o înmormêntare, ci o apoteosă asupra apostolului, alŭ cărui nume nu va peri, a cărui memoriă va fi neuitată, ale cărui opurĭ vorŭ conduce cu timpulŭ la victoria definitivă a libertății, egalității și frățietății.

Devotamentulŭ entusiasticŭ, ce l'a doveditŭ poporulŭ francesŭ cu ocasinnea îmormêntării marelui erou alŭ spiritului lui, este o viuă dovadă că acestŭ poporŭ, ca și în trecutŭ, are menirea de a fi și în viitorŭ unŭ înfocatŭ apĕrătorŭ alŭ ideilorŭ de libertate și egalitate. Sutele de mii, carĭ au defilatŭ dinaintea cosciugului lui Victor Hugo, au arătatŭ lumii, că și astăḍĭ inima Francesului este încălḍită de marele idei ale liberării și progresului popórelorŭ.

Aureola, ce face sĕ lucéscă pentru toțĭ vecii numele lui Victorŭ Hugo, deștéptă și în inimile nóstre, pe lângă simțnlŭ de admirațiune, speranța într'unŭ viitorŭ mai demnŭ și mai fericitŭ alŭ omenirii, a cărei sórte a purtat'o elŭ în inima sa.

Popórele asuprite, setóse de libertate și de dreptate, se potŭ bucura când vĕdŭ că o națiune mare ca cea francesă documentéză unŭ entusiasmŭ atâtŭ de puternicŭ pentru ideile umanitare ce le-a propagatŭ geniulŭ lui Victorŭ Hugo.

Fie ca sĕ se împlinéscă profeția, că munca neuitatului apostolŭ alŭ libertății și umanității va servi ca o întăritură neînvincibilă, de unde cu timpulŭ sĕ va cuceri definitivŭ libertatea, egalitatea și frățietatea pentru popórele lumii!

—o—

Imormêntarea lui Victor Hugo.

Imormêntarea lui Victor Hugo s'a făcutŭ Lunĭ la 10½ óre. Corpulŭ a fostŭ transportatŭ din casa mortuară sub Arculŭ de triumfŭ în nóptea de Sâmbătă spre Dumінecă și așeḍatŭ imediatŭ în imposantulŭ catafalcŭ cu fața descoperită. Lampe cu flacărĭ verḍĭ erau singurele luminĭ ce luminau ḍi și nópte catafalculŭ în timpulŭ câtŭ a fostŭ espusŭ corpulŭ, pe care ilŭ păziau soldațĭ din garda republicană în mare ținută. Mai mulțĭ amicĭ ai familiei au veghiatŭ în timpulŭ nopții de Dumінecă spre Lunĭ. Se luaseră tóte dispositiile, pentru ca publiculŭ sĕ pótă defila în ordine pe dinaintea corpului marelui poetŭ. Pe muntele Valerien s'au slobozitŭ tunurĭ totŭ la o jumĕtate de óră în timpulŭ câtŭ corpulŭ a fostŭ espusŭ sub Arculŭ de triumfŭ.

La 10½ óre, când celŭ dintêiu oratorŭ începŭ a vorbi, s'au trasŭ 21 de tunurĭ. Ministrii, ambasadorii, sonatorii, deputații și tóte corpurile constituite se așeḍară în drépta alăturĭ de monumentulŭ dinspre Câmpurile Elisse, familia și amicii la stânga, ér în rondulŭ Arcului de triumfŭ deputațiunile și societățile.

Cortegiulŭ a pornitŭ în ordinea următóre: regimentulŭ 1 de geniu, garda republicană, carulŭ mortuarŭ (alŭ sĕracilorŭ) cu o singură corónă de imortale, familia, miniștrii, ambasadele, senatorii, deputații ș. a., ḍece cară cu florĭ și coróne escortate de bataliónele scolare fără arme, deputațiunea orașului Besançon unde s'a născutŭ Victor Hugo, societatea autorilorŭ dramaticĭ, representanții presei, deputațiuinile, societățile, unŭ regimentŭ de cuirasierĭ. Cortegiulŭ era încadratŭ de trupe.

Cortegiulŭ s'a îndreptatŭ spre Pentheon, unde corpulŭ poetului avé sĕ fiă depusŭ, în urma legii dela 24 Maiu 1885 și unde vorŭ fi înmormêntațĭ de aci înainte toțĭ ómenii marĭ, carĭ au meritatŭ recunoscința națională. Unŭ imposantŭ catafalcŭ era ridicatŭ sub peristilulŭ Pantheonului, a cărui fațadă era întréga îmbrăcată în postavŭ negru. Corpulŭ lui Victor Hugo a fostŭ așeḍatŭ pe acestŭ catafalcŭ până la îmormêntare, ce s'a făcutŭ după ce s'au pronunțatŭ tóte discursurile.

Tóte ferestrile caselorŭ pe dinaintea cărora a trecutŭ cortegiulŭ au fostŭ îmbrăcate în postavŭ negru. Acéstă îmormêntare a fostŭ cea mai splendidă din câte s'au făcutŭ dela începutulŭ seculului.

Academia francesă însărcinase pe Emile Augier de a vorbi în numele ei, ér René Goblet a vorbitŭ în numele guvernului.

Deja se vorbesce despre ridicarea unui monumentŭ lui Victor Hugo, demnŭ de geniulŭ sĕu și de Franța. Besançon, orașulŭ sĕu natalŭ, s'a și pusŭ pe lucru dândŭ celŭ dintêiu esemplu. Societatea ómenilorŭ de litere deschide asemenea o subscripțiune. Se ḍice, că statulŭ va cumpĕra casa, unde marele poetŭ 'și-a datŭ ultima respirare. Acolo se va instala unŭ museu numitŭ: „Museulŭ lui Victor Hugo.“

Telegramele din Paris mai dau urmatórele amĕrunte despre îmormêntarea lui Victor Hugo: Au luatŭ parte la ea celŭ puținŭ unŭ milionŭ de ómenĭ. Tóte cancelariele, scólele, prăvăliele, atelierile și fabricele au fostŭ închise. N'au rĕmasŭ acasă decâtŭ cei greu bolnavi. Arculŭ de triumfŭ a fostŭ decoratŭ într'unŭ chipŭ deosebitŭ, cu catifea négră și violetă, catafalculŭ îmbrăcatŭ în negru și împodobitŭ cu argintŭ. Pe partea din afară erau așeḍațĭ palmĭ și unŭ medalionŭ alŭ republicei cu inscripțiunea: „Libertate,“ »Egalitate« și »Frățietate,« precum și numeróse embleme francmasonice. La piciórele catafalcului se întindea unŭ câmpŭ de florĭ și cununĭ.

Peste nópte Parisulŭ sĕmĕna a taberă. Celŭ puținŭ 200,000 de ómenĭ au circulatŭ peste nópte pe stradele lui.

Ceremonia a fostŭ simplă, dér plină de demnitate. Președintele senatului, într'unŭ discursŭ scurtŭ și plinŭ de efectŭ, arătă că Victor Hugo a nisuitŭ totdéuna după cele mai înalte ideale și că a ajunsŭ gradulŭ supremŭ de dreptate și umanitate. Perderea lui e cu atâtŭ mai mare, că cu elŭ a dispărutŭ nu numai poetulŭ celŭ mai însemnatŭ, ci chiar unŭ factorŭ, care a esercitatŭ o influință enormă asupra moralului Franciei. Președintele camereĭ luândŭ cuvêntulŭ, ḍise, că acésta nu e îmormêntare, ci o apoteosă. Viator Hugo a fostŭ unŭ apostolŭ, alŭ cărui nume este neperitorŭ, a cărui memoriă este neuitată, ale cărui lucrărĭ vorŭ duce la deplina cucerire a libertății, egalității și frățietății. Vorbĭ apoi renumitulŭ dramaticŭ Emil Augier, ḍicêndŭ că Francia în acéstă ḍi dă onorurĭ suverane poetului suveranŭ. După aceea ținŭ ministrulŭ instrucțiunii unŭ discursŭ, în care numi pe poetŭ personificarea seculului acestuia. Spiritulŭ poetului a cuprinsŭ totŭ.

Când cortegiulŭ se puse în mișcare se provocă o mică demonstrațiune, desfășurându-se vr'o șése stégurĭ roșii, dér poliția secretă amestecată printre lume puse îndată mâna pe ele. De altmintrelea a domnitŭ cea mai mare ordine. In Pantheon s'au ținutŭ 15 discursurĭ.

O astfelŭ de îmormêntore, la care a fostŭ representată întrégа Franciă dela ministru până la muncitorŭ și dela palatŭ până la colibă, nu s'a mai pomenitŭ.

—o—

SCIRILE ḌILEI.

In Nr. 95 alŭ fóiei nóstre amŭ publicatŭ dela d. căpitanŭ alŭ orașului o întêmpinare la cele relatate de noi despre omorulŭ din nóptea S-lui George, comisŭ de polițistulŭ Biro Jozsef la crucea Moșicoiului. In aceea întêmpinare ni se spunea, că s'așteptămŭ resultatulŭ cercetărilorŭ. A trecutŭ de atuncĭ o lună de ḍile și nimicŭ nu se scie despre resultatulŭ cercetărilorŭ, cu tóte că aci nu e vorba de unŭ omorŭ »misteriosŭ.« In acelașĭ timpŭ însĕ polițistulŭ îșĭ face serviciulŭ mai departe și după informațiunile ce le avemŭ continuă cu amerințările la adresa Românilorŭ. In sĕptĕmâna trecută, arestândŭ pe unŭ băiatŭ, ce se află în serviciulŭ mobilierului Laskai, pe când scoborá treptele din cancelaria d-lui căpitanŭ și până în camera de gardă a fostŭ ghiontuitŭ — ni se spune — de numitulŭ polițistŭ, ér în camera de gardă »mângăiatŭ« cu câteva loviturĭ de trestiă, amenințândŭ din nou „că va regula elŭ pe Românĭ.“ Avisŭ d-lui căpitanŭ de poliția.

—0—

Esposiția din Pesta e strictŭ păzită de poliția; comitetulŭ esposițiunei a primitŭ o scrisóre anonimă, în care i se descopere unŭ planŭ alŭ anarchistilorŭ d'a atentá asupra esposițiunei.

—0—

»N. Pester Journal« comunică, că prințulŭ de corónă Rudolfŭ, visitândŭ pavilionulŭ orientalŭ alŭ esposițiunei din Pesta, a datŭ atențiune deosebită despărțĕmentului românŭ și bulgarŭ unde se află covóre, țesăturĭ, pielării și interesante tablourĭ etnografice din România. Despre colecțiunea articolelorŭ esportate în România observă prințulŭ de corónă, că aci i se dă industriașului nostru ocasiunea d a cunósce necesitățile României, cu scopŭ de a lua esportulŭ unŭ avêntŭ mai mare în țera vecină.

—0—

Nicolau Aronŭ, preotŭ gr. or., și Marianŭ Pĕculea preotŭ gr. cat., suntŭ numițĭ capelanĭ militarĭ cl. II în reservă.

—0—

In adunarea generală a districtului bisericescŭ ev. reformatŭ ținută în Clușiu la 29 Maiu n. s'a luatŭ în desbatere raportulŭ noului eispcopŭ Szass d'a se organisá în România unŭ senioratŭ cu centrulŭ în Bucurescĭ. Adunarea a fostŭ condusă de ministrulŭ br. Kemeny. Noulŭ episcopŭ Szass a dăruitŭ 1000 fl. pentru scopurĭ culturale, dintre carĭ o parte pentru reuniunea de maghiarisare.

—0—

Gendarmeria din Sepsi-Sân-Georgiu a pusŭ mâna pe o bandă de falsificătorĭ de banĭ în Malnașŭ și Oltsem

S'au găsitŭ bancnote false de 10 şi 5 fl. în sumă de 700 fl.

—0—

Reînoirea pactului dintre Austria şi Uugaria se va lua în tractare după terminarea alegerilorŭ pentru Reichsrath.

—0—

Foile germane comunică, că casa de bancă Bleichröder din Berlin a luatŭ în comisionŭ desfacerea a 55 milióne rentă română, pentru construire de căi ferate în România.

Din paşalîculŭ Nr. 1 alŭ lui Banffy.

Deşiu, 1 Iuniu n.

Domnule Redactorŭ!

Impregiurarea, că în adunarea municipală dela 11 Maiu a. c. s'a vorbitŭ şi româneşce, deşi Românii numai cu lupta au pututŭ ajunge sĕ-şĭ eserceze acestŭ dreptŭ consânţitŭ prin lege, întru atâta le-a cădutŭ de rĕu Maghiarilorŭ de tótă pănura, încâtŭ întréga dróiă de foi maghiare au începutŭ a scuipá focŭ asupra bărbaţilorŭ românĭ, carĭ în mijloculŭ unei mulţimĭ fanatisate au avutŭ curajulŭ a vorbi românesce. In fanatismulŭ lorŭ foile maghiare trecŭ însĕ n u n u m a i m a r g i n i l e b u n e i-c u v i i n ţ e, c i ş i a l e a d e v ĕ r u l u i. Aşa între altele nu s'a sfiitŭ până şi ḑiarulŭ Koşutistŭ »Egyertértés« a inferá în colónele sale unŭ neadevĕrŭ, ca sĕ nu-i ḑicŭ o minciună grosolană, că unŭ R o m â n ŭ c a n d i d a t ŭ d e p r e o ţ i ă ar fi fostŭ datŭ afară din sală şi încă cu gendarmĭ. Deşi astfelŭ de fapte, carĭ foile maghiare le buciumă în lumea largă cu multă fală socotindu-şi-le în parocsismulŭ lorŭ dreptŭ merite, nouĕ Românilorŭ nu ne potŭ strică înaintea popórelorŭ adevĕratŭ culte ale Europei, totuşĭ ca sĕ nu-se pară că sgomotulŭ şi tumultulŭ ce a caracterisatŭ adunarea municipală a comitatului Solnocŭ-Doboca dela 11 Maiu a fostŭ căşunatŭ prin tactica rea séu prin paşii greşiţĭ ai Românilorŭ, mĕ vĕdŭ îndemnatŭ a dá o desluşire în privinţa candidatului de preoţiă, despre care foile maghiare ḑicŭ că a fostŭ datŭ cu mână armată afară, şi voiescŭ a reteză córnele minciunei, îmbrăţişate cu atâta căldură de publiculŭ maghiarŭ.

Lucrulŭ s'a petrecutŭ astfelŭ. În adunarea municipală a comitatului Solnocŭ-Dobêca domnesce o disordine aşa de mare, încâtŭ şi membrii şi nemembrii comitatensĭ potŭ întrá în sala de şedinţe. La câţĭ jidanĭ şi patrioţĭ patentaţĭ nu li-se oferă astfelŭ ocasiunea de a contribuí, nu numai la maiorisare când e vorba de a votá, ci şi de a striga ca din gura şérpelui, că numai unguresce sĕ se vorbéscă! Aşa s'a întêmplatŭ în adunarea din 11 Maiu a. c. că cea mai mare gură o făceau jidanii, scriitoraşii şi chiar şi servitorii, ca sĕ nu se vorbéscă românesce.

Când fişpanulŭ (prefectulŭ) cu o apucătură şirétă, se încercă a trece pe neobservate la votŭ vr'o două, trei puncte din programă, la carĭ scia că va întêmpiná oposiţiune din partea Românilorŭ, şi când şi trecŭ neobservatŭ din causa sgomotului peste punctulŭ în care se cere sprijinirea »k u l t u r-e g y l e t-u l u i« despre care până mai târḑiu nu sciurămŭ nimica, se sculă domnulŭ Medanŭ, carele érá numai cu mare încordare putŭ observá că prefectulŭ pune la ordinea ḑilei punctulŭ: m a g h i a r i s a r e a n u m e l o r ŭ N e m a g h i a r i l o r ŭ. Atuncĭ candidatulŭ de popiă, care a făcutŭ atâta sânge rĕu chiar şi domnului fişpanŭ, încâtŭ a ḑisŭ că va purtá dênsulŭ de grijă, ca sĕ capete bună parochiă (gondom lesz kapjon jó párochiát), s'a apropiatŭ şi elŭ de mésă ca sĕ audă mai bine ce se vorbesce.

Când d-lŭ Steţiu se sculà ca sĕ vorbéscă, acelŭ candidatŭ de preoţiă sciindŭ că § 3 din art. de lege 44 ex 1868 dă dreptŭ unui Românŭ sĕ vorbéscă în adunările municipale românescĭ a strigatŭ: sĕ auḑimŭ românesce! Atâta a fostŭ de ajunsŭ ca sĕ atragă asupră-şĭ atenţiunea tuturorŭ. Cu privirĭ încruntate şi cu sbierăte de tigri rĕspunserĕ fii culturei maghiare la provocarea de a se vorbi limba românéscă. Firesce acelŭ candidatŭ de preoţiă nu putea rĕmâné nenotatŭ în cartea négră a fişpanului. Are fişpanulŭ influinţă de a terorisá şi preoţimea? »Gondom lesz, hogy jó párochiát kapjon,« aceste cuvinte pronunţate de omulŭ puterei Banffy caracteriséză de minune situaţiunea politică a Românilorŭ din acestŭ regatŭ. Pănă acuma terorismulŭ îşĭ jucá mendrele pe terenulŭ administrativŭ şi judiciarŭ, auḑiţĭ însĕ promisiune fiişpănéscă, că se va îngrijí elŭ ca terorismulŭ sĕ străbată şi în sînulŭ bisericei!

Candidatulŭ de preoţiă fù întrebatŭ de nume, din partea secretarului fişpănescŭ. A t â t a f ù t o t u l ŭ, şi nu cum buciumă foile maghiare că ar fi fostŭ datŭ cu gendarmĭ afară din sală. Puteau însĕ sĕ-o facă şi acésta şi încă sĕ dea cu gendarmii nu numai pe acelŭ candidatŭ ci şi pe ceilalţĭ Românĭ, carĭ cutezară a vorbi acolo în sală românesce. Gendarmilorŭ le stau la disposiţiă ca sĕ calce chiar legea când e vorba de noi Românii. Gendarmii astăḑĭ potŭ amenința cu arma, potŭ intra în bisericile românescĭ şi scóte pe Românĭ afară dela rugăciunĭ, fără sĕ-i tragă la rĕspundere pentru astfelŭ de fapte. Românulŭ astăḑĭ este cea mai ieftină marfă în ochii Maghiarilorŭ, elŭ este abia suferitŭ, căcĭ s'au întorsŭ timpii Aprobatelorŭ şi Compilatelorŭ.

Noi vedemŭ însĕ una şi amŭ observat'o acésta şi cu ocasiunea adunărei marcate din 11 Maiu a. c. şi a c e a e s t e, că pre lângă totŭ c u r a g i u l ŭ c e-l ŭ a r a t ă e i, în fundulŭ inimei, totuşĭ au unŭ s l o i e ţ ŭ d e g h i a ţ ă, o f r i c ă f a ţ ă c u R o m â n i i. Şi Românulŭ nu are decâtŭ s ĕ p ă ş é s c ă c u e n e r g i ă, s ĕ p r e t i n d ă c e e s t e a l ŭ s ĕ u şi ar aduce la ordine pre cei ce şĭ-au pré intinsŭ córnele. Sĕ lase numai Românulŭ *indiferentismulŭ, sĕ se intereseze de alegerile de membrii comitatensĭ, sĕ se represinte elŭ prin bărbaţĭ de ai lui şi sĕ nu sufere, ca câţĭ jidanĭ şi câte veniturĭ sĕ fiă representanţii lui judeţenĭ,* atuncĭ nu va fi aşa uşorŭ a trece cu câte proiecte perniciöse pentru elŭ prin acésta adunare.

Ni s'a îngroşatŭ unŭ picŭ pielea, nu simţimŭ tóte pişcăturile. Ne-arŭ trebuí împunsăturĭ până la osŭ, ca sĕ n e t r e z é s c ă l a a c t i v i t a t e, d u p ă c u m s e-a r c u v e n í.

Sĕlagiu, 29 Maiu 1885.

Domnule Redactorŭ!

Actualminte ne aflămŭ între esamenele ce le dau învĕţătorii noştri dela scólele confesionale gr. catolice. Mare emulare între învĕţătorĭ pentru de a dobândí cele două premie: o vacă cu viţelŭ şi o scrófă cu purcei séu 4 oi — oferite de cătră ilustrulŭ bărbatŭ naţionalŭ alŭ Românilorŭ de aicĭ d-lŭ G e o r g i u P o p ŭ, mare proprietarŭ în Băsescĭ — pentru acei învĕţătorĭ, carĭ în decursulŭ anului scolasticŭ 1884—5 vorŭ sĕ arĕte mai mare resultatŭ din studiele propuse. Până acuma, precum sunt informatŭ, au escelatŭ 4 inşĭ din protopopiatulŭ Crasnei şi adecă: d-nii învĕţătorĭ Liscanŭ, Chita, Epure din Peceiu şi Mândruţŭ; toţĭ patru precum se aude au datŭ esamene strălucite. Consciinţa că şi-au împlinitŭ chiemarea cu demnitate servéscă-le şi pe viitorŭ de impulsŭ nobilŭ în promovarea învĕţământului şi culturei între poporulŭ românŭ Sĕlăgianŭ.

Trecêndŭ cu vederea pe alţii, carĭ mai multŭ séu mai puţinŭ n'au fostŭ la înălţimea misiunei lorŭ, eu amintescŭ numai pre Ioanŭ Torma, învĕţătorŭ în Malŭ, care uitându'şĭ de chemarea sa sublimă, în locŭ de a rivalisá cu confraţii sĕi la cultivarea neamului românescŭ, şi-a pusŭ carulŭ în petri apucându-se de unŭ lucru sysificŭ, de a face, ca discipulii sĕi sĕ vorbéscă unguresce cu finea anului scolasticŭ; şi ca sĕ trécă de unŭ »patriotŭ« înfocatŭ pentru „idea de statŭ maghiarŭ,» a silitŭ pre unŭ bietŭ copilŭ sĕ-şĭ sfarme capulŭ cu memorisarea unei oraţiunĭ unguréscĭ cu ocasiunea esamenului; dar precum se ḑice, copilulŭ devenindŭ în perplesitate cu declamaţiunea, a întortocatŭ preste olaltă câte verḑĭ şi uscate, pănă ce a escitatŭ rîsulŭ tuturorŭ, carĭ au participatŭ la esamenŭ. Bietulŭ învĕţătorŭ, — ce pătimesce de multe defecte — ar fi făcutŭ cu multŭ mai bine de a emulá şi dênsulŭ cu ceialalţĭ învĕţătorĭ pentru premiulŭ memoratŭ; d-sa a voitŭ sĕ-şĭ căştige vrednicia pela cei din Zilău şi Şimlĕu pentru »patrioticulŭ« sĕu zelŭ în detrimentulŭ némului românescŭ.

Biserica gr. cat. română din Sĕlagiu încă a avutŭ fericirea de a vedea pre preoţii sĕi în mijloculŭ lunei lui Maiu coadunaţĭ în mai multe conferinţe tractuale — sobóre protopopescĭ — s'au desbătutŭ multe lucrurĭ importante şi salutare atâtŭ pentru clerŭ câtŭ şi pentru poporŭ, décă cumva vorŭ fi aprobate de S. Scaunŭ. In Şimlĕu preoţii şi-au ţinutŭ conferinţa lorŭ sub asistinţa poliţiei din locŭ, pre semne ca nu cumva „popii" românescĭ sĕ şĭ smulgă barbele unulŭ altuia. Până când vorŭ totŭ abusá de poliţiă sub pretextulŭ susţinerei bunei ordine?

Meseşanulŭ.

Alŭ VIII-lea raportŭ generalŭ alŭ societăţei bisericescĭ-literare »Alexi-Şincaiana«.

Onoratulŭ publicŭ totŭ la doi anĭ a cetitŭ câte unŭ raportŭ generalŭ despre starea şi progresulŭ soc. bisericescĭ-literare »Alexi Şincaiana«. Scopulŭ acestei societăţĭ este câştigarea cunoscinţelorŭ religióse şi deprinderea membrilorŭ în limba şi literatura românéscă, precum şi perfecţionarea în arta oratorică. Ca sĕ pótă fi în curentŭ on. publicŭ despre progresulŭ şi starea societăţii nóstre şi în aceştĭ doi anĭ din urmă, — adecă din 24 Maiu 1883 pănă inclusivŭ 7 Maiu 1885 — ne ţinemŭ de datorinţă a supune la apreţiarea on. publicŭ alŭ VIII-lea raportŭ generalŭ alŭ societăţei nóstre. Şi anume:

A. Starea spirituală şi literară a societăţei.

I. Membrii ordinarĭ ai acestei societăţĭ dela ultimulŭ raportŭ publicatŭ în 24 Maiu 1883 până în ḑiua de astăḑĭ, adecă în decursŭ de doi anĭ, au ţinutŭ 28 şedinţe ordinare, 3 estraordinare şi 2 curatŭ literare. In aceste şedinţe s'au cetitŭ parte operate în prosă şi poesiă de conţinutŭ religiosŭ-literarŭ şi recensuinĭ critice, deprinḑêndu-se membrii în arta oratorică, — parte s'au desbătutŭ diferite propunerĭ şi afacerĭ referitóre la starea internă şi esternă a societăţii. In şedinţele enumĕrate mai susŭ s'au cititŭ 113 operate, dintre carĭ 55 prosă şi 58 poesii; din celea în prosă 51 originalĭ şi 4 traducerĭ,

II. Ajutórele de carĭ s'a folositŭ şi se foloseşce societatea în desvoltarea ei spirituală şi literară sunt: biblioteca şi archiva.

1. Biblioteca posede 1153 volume şi 233 broşurĭ, va sĕ ḑică biblioteca s'a îmulţitŭ în aceştĭ doi anĭ din urmă cu 194 opurĭ şi mai multe broşurĭ, parte procurate, parte donate.

2. In archivă au întratŭ în aceştĭ doi anĭ mai multe ḑiare de diferite conţinuturĭ şi caractere. Totodată în decursulŭ acestorŭ doi anĭ s'au compactatŭ mai multe jurnale, carĭ s'au transpusŭ din archivă în bibliotecă.

FOILETONŬ.

O călĕtoriă în Bucovina.

(Urmare).

Écă aşa — ḑise acelŭ domnŭ—la despărţitura română avemŭ tinerĭ din Ceahor şi Corovia, două sate de lângă Cernăuţĭ, carĭ dacă n'ar fi fostŭ încâtva némurĭ c'unŭ domnŭ profesorŭ de aice n'ar fi mai venitŭ. Lorŭ le merge bine, suntŭ ajutoraţĭ şi învaţă şi bine, ér pentru naţionalitate nu putemŭ spera multŭ de la dênşii. — De ce? — A trecutŭ timpulŭ. Ei nu mai şciu nevoile, nu se potŭ desvolta curatŭ românesce. — Ce vrei sĕ ḑicĭ printr'acésta? — Vréu sĕ ḑicŭ că studenţii dinainte trebuiau sĕ înveţe în limba germană şi ca sĕ n'o uite pe cea maternă au înfiinţatŭ o societate, care trăia pe ascunsŭ ca sĕ nu dea profesorii de dênsa. Aicĭ se desvoltau apoi tinerii românĭ şi ai puté ḑice, că toţĭ carĭ au studiatŭ odată la acestŭ gimnasiu suntŭ bunĭ Românĭ, pe când generaţiunea tênĕră nu cunósce persecuţiunea şi prin urmare nicĭ simţulŭ ei naţionalŭ nu se póte deştepta. Dérŭ sĕ nu uitŭ. Societatea acésta, care avea de scopŭ de a deştepta în inimele tinerilorŭ românĭ simţulŭ pentru totŭ ce-i naţionalŭ, a edatŭ apoi şi o fóiă mai întéiŭ sub numele »Bondariulŭ« apoi »Păcală«. Studenţii o autografau pe-o presă ce-o cumpĕraserĕ şi fóia circula numai între dênşii — prin urmare nu comiteu nicĭ o greşélă. Directorele de-atuncĭ Limberger, germanŭ fanaticŭ pentru că se trăgea din evrei — află de fóiă şi ajutatŭ de unŭ profesorŭ românŭ cu numele Dracinski dau şi de biblioteca studenţilorŭ. Écă Românulŭ cum lucră pentru Românĭ — astăḑĭ l'au făcutŭ directorŭ, dreptŭ recompensă pentru că n'a ţinutŭ cu Românii. Dac'ar fi ţinutŭ cu Românii, cu tóte că merită a fi directorŭ, nu l'arŭ fi făcutŭ.

—Triste scirĭ!—Triste da! dar adevĕrate, şi 'ncă câte alte lucrurĭ aşŭ avé a vĕ spune, dér roşescŭ, căcĭ singurŭ pe mine mĕ blamezŭ.—Atuncĭ de ce nu combaţĭ acestŭ rĕu?—S'au încercatŭ nişte tinerĭ.

—Póte prin »Gazetă«?

—Da! sciţĭ?—Citescŭ articulele ei cu multŭ interesŭ. Dér sĕ fie adevĕrate cele privitóre la Românii din Bucovina? — Forte adevĕrate. — Atuncĭ nu pricepŭ de ce se combatŭ corespondenţii?

Nu se combatŭ, ci unulŭ scrie una, altulŭ alta — toţĭ însĕ 'şi-au luatŭ asupra lorŭ sacra misiune de-a stêrpi nepotismulŭ şi simonia. — Ce voiţĭ sĕ-mĭ spuneţĭ prin acésta? Protecţiune a fostŭ dela Adam şi va fi câtŭ va trăi lumea, ér simonia-i la modă. — Ai dreptŭ domnule căcĭ eştĭ din Romania, dér la noi în Bucovina nu putemŭ suferi astfelŭ de nelegiuirĭ. Şi étă de ce: La noi Consistorulŭ caută a căpătui în de comunŭ pe Rutenĭ, căcĭ consilierii, afară de unulŭ suntŭ Rutenĭ, şi apoi încă ce felŭ de Rutenĭ, sciţĭ de cei incarnaţĭ, duşmanii cei mai aprigi ai némului nostru. Românii, fie bunĭ, fie numai după nume, trebue sĕ se înrudéscă cu ei. Nu trebue sĕ fiă vre-o nepótă din linia directă, póte sĕ fiă şi din gradulŭ alŭ 14-lea totŭ una-i numai néinŭ sĕ fiă c'unŭ consilierŭ séu c'unŭ archimandritŭ şi tênĕrulŭ teologŭ a b s o l u t ŭ, cum se ḑice, în locŭ sĕ capete o cooperatură ca tóte cooperaturele devine a d m i n i s t r a t o r ŭ. Elŭ e de capulŭ lui, fără controlă din causă, că nepoţica consilierului séu a archimandritului nu vrea sĕ fiă sub unŭ preotŭ bĕtrânŭ. Şi apoi preoţii cei bĕtrânĭ, — sĕ vĕ spunŭ ceva despre dênşii?

—Spuneţĭ, eu voiŭ asculta.

—Preoţii de prin satele mai populate capĕtă dreptŭ servitorĭ, însă fără plată, unŭ preuţelŭ tênĕrŭ cu ticea plină de ilusiune, chiar ca o fată când ajunge anulŭ alŭ 16. Câtŭ a fostŭ în Cernăuţĭ şi-a făcutŭ planurĭ, care de căre mai bizarŭ, mai bunŭ, adecă pentru poporŭ dér şi pentru dênsulŭ, căcĭ ciobanulŭ (pĕcurarulŭ) de la oi trăesce, séu sĕ mĕ servescŭ de cuvintele st. ap. Pavelŭ »séu cine pasce turma şi nu mănâncă din laptele turmei?« I Cor. 9,7. Vrea şi elŭ, căcĭ omŭ e, sĕ facă ca şi preotulŭ celŭ bĕtrânŭ, dér deórece acesta nu 'i permite sĕ-i sufle în borşŭ, supĕrarea-i gata. Reclame la Consistoriu, preotulŭ bĕtrânŭ se j e l u e s c e asupra celui tênĕrŭ, celŭ tênĕrŭ asupra celui bĕtrânŭ, aducêndŭ ca m-

B. *Starea personală și materială.*

I. Societatea »Alexi-Șincaiana« conformŭ statutelorŭ ei consistă: 1. Din membri ordinarĭ, carĭ suntŭ alumnii seminarialĭ. 2. Din membri fundatorĭ, carĭ solvescŭ odată pentru totdéuna suma de 10 fl. v. a. 3. Din membri onorarĭ, carĭ suntŭ proclamațĭ de atarĭ pentru meritele lorŭ literare. 4. Din membri binefăcĕtorĭ, carĭ ajută societății cu orĭ ce oferte mărinimóse. In decursulŭ acestorŭ doi anĭ societatea a avutŭ onórea a proclamă de membru fundatorŭ pre d. Grigore Belea preotŭ diecesanŭ; de membri binefăcĕtorĭ pre d-nii Vasile Rocneanŭ și Ionŭ F. Negruțŭ prof. în Blașiu; ér de membru onorarŭ pre Ilustrulŭ poetŭ Vasile Alesandri, căruia i-s'a trămisŭ și diploma.

Societatea are de presentŭ 50 membri ordinarĭ, 26 membri fundatorĭ, 11 onorarĭ și 113 membri binefăcĕtorĭ, carĭ fură proclamațĭ în decursulŭ anilorŭ trecuțĭ cu diverse ocasiunĭ.

II. Starea cassei. — Societatea posede în banĭ gata suma de 383 fl. 12 cr. v. a., ér la debitorii foștĭ membri ai societății suma de 972 fl. 17 cr. v. a., cu totulŭ posede societatea în banĭ gata suma de 1355 fl. 29 cr. v. a.

Biroulŭ atrage încă odată atențiunea debitorilorŭ, ca sĕ-șĭ rĕfuiască până la finea anului curentŭ sumele datorite.

Cu acésta ocasiune societatea își esprimă cea mai adâncă mulțămită on. domnĭ redactorĭ, carĭ au sprijinit'o prin trămiterea gratuită a prețuitelorŭ d-sale jurnale; precum și tuturorŭ acelora, carĭ au binevoitŭ a ajută societatea prin cărțĭ și alte oferte mărinimóse.

Intrunindu-se membrii ordinarĭ ai societății în ședința estraordinară cu data 28 Aprilie 1885 st. n., sub presidiulŭ Clrs. domnŭ conducĕtorŭ Atanasiu Demianŭ, profesorŭ de teologiă, și-a alesŭ noulŭ birou pentru anulŭ scolasticŭ 1885/6 în persónele următorilorŭ membri: președinte Niculae Popŭ cl. III; vice-președinte Dumitru Todoranŭ cl. III; casarŭ Petru Vaida cl. III; bibliotecarŭ Lazarŭ Avramŭ cl. II; secretarŭ Alesandru Halįță cl. I; notarŭ alŭ ședințelorŭ Vasile Cheresteșŭ cl. II; archivarŭ Ionŭ Andreica cl. I; controlorŭ Grigore Ciuntereiu cl. I.

Gherla, la 31 Maiu 1885 st. v.

Nicolae Popŭ, președinte. **Alesandru Halįță,** secretarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

Viena, 2 Iuniu. — Alegerile pentru Reichsrath au decursŭ în liniște în cercurile electorale ale Vienei. Mai grea a fostŭ lupta în Leopoldstadt între profesorulŭ Suess și între candidatulŭ antisemitŭ Schneider. Antisemiții au provocatŭ conflicte. Poliția a făcutŭ mai multe arestărĭ. Tocmai acum se desface scrutinulŭ. — In cercurile electorale Baden, Mödling, Schwechat s'a alesŭ antisemistulŭ Dr. Fliegl cu 1144 voturĭ, contra Lustkandl, care a obținutŭ 717 voturĭ. — In St. Pölten și Kloster-Neuburg s'a alesŭ Ofner cu 1334 voturĭ contra Reimer, care a obținutŭ 788 voturĭ. — In Stein și Zwetl este balotagiu între Stingl și Dobler. — In Korneuburg și Stockerau s'a alesŭ Richter cu 1315 contra 173 voturĭ. — In Salzburg s'a alesŭ Wegscheidok cu 656 contra baronului Bach, care a obținutŭ 579 voturĭ. — In Steyr s'a alesŭ Wieckhof cu 959 contra ministrului Pino, care a obținutŭ 941 voturĭ.

Viena, 2 Iuniu. — In alŭ doilea, alŭ treilea și alŭ patrulea cercŭ electoralŭ din Capitală s'au alesŭ profesorulŭ Suess, br. Sommaruga și Matscheko, în alŭ cincilea și alŭ șéptelea Lueger și Kreuzig, în alŭ șeselea antisemitulŭ Pattai, în alŭ nouĕlea Wraber.

Têrgu-Mureșului, 3 Iuniu. — Archiducele Iosifŭ a sositŭ aci cu trenulŭ de erĭ dela amédĭ, a inspectatŭ adĭ diminéță trupele.

Bucurescĭ, 2 Iuniu. — Ambasadorulŭ austro-ungarŭ a denunțatŭ erĭ tractatulŭ de comerțŭ cu România.

Paris, 2 Iuniu. — La înmormêntarea lui Victor Hugo a asistatŭ o mulțime de ómenĭ nespusŭ de mare. S'au ținutŭ la Arculŭ de triumfŭ șése dicursurĭ. După acésta, pe la amédĭ s'a pusŭ cortegiulŭ în mișcare. Poliția a pusŭ mâna pe câteva stégurĭ roșii; de altmintrelea nu s'a întêmplatŭ nicĭ unŭ incidentŭ.

Roma, 3 Iuniu. — Mai multe sute de membri d'ai reuniunei democratice s'au dusŭ la Capitoliu pentru aniversarea morții lui Garibaldi, dar din causa strigătelorŭ revoluționare poliția i-a împrăștiatŭ. Numai o parte dintre demonstranțĭ a ajunsŭ la Capitoliu, unde au depusŭ cununĭ și au ținutŭ discursurĭ protestătóre.

Madrid, 2 Iuniu. — In provincia Valencia s'au ivitŭ casurĭ de cholera.

Paris, 3 Iuniu. — Cardinalulŭ Guibert a protestatŭ în contra desbrăcării de caracterulŭ religiosŭ alŭ Pantheonului.

DIVERSE.

Căsătoriă. — D. Silviu Suciu, translatorŭ în biroulŭ de presă al presidiului ministerialŭ, interpretŭ de limba română la tribunalulŭ comercialŭ și cambialŭ din Pesta și deputatŭ sinodalŭ, 'și-a serbatŭ la 26 Maiu n. în biserica din Vojtecŭ cununia cu d-șóra Elena Șerbanŭ, fiica Rvd. domnŭ Vincențiu Șerbanŭ, protopresbiterulŭ Banatŭ-Comloșiului și proprietarŭ mare în Folea.

***

O anecdotă despre Victor Hugo. — In 1839, babele cărturărese anunțară sfîrșitulŭ lumei. Hugo intrase la unŭ bărbierŭ din cartierulŭ sĕu pentru a se rade. Ca de obiceiu, în timpulŭ operațiunei începù o convorbire între dênșii. — Ah! d-le, dise bărbierulŭ poetului, se dice că va fi sfîrșitulŭ lumei. — Aide de! — Da, d-le, se dice că are sĕ fie așa. La 2 Ianuariu vorŭ murĭ dobitócele și la 4 vorŭ muri ómenii. — Mĕ înspăimânțĭ, dise Victor Hugo, atuncĭ cine are sĕ mĕ radă la 3 Ianuariu?

***

Unŭ ciudatŭ fenomenŭ. — Acum câteva dile s'a întêmplatŭ unŭ faptŭ fórte ciudatŭ la Truchtersheim (lângă Strasburg,) în momentulŭ pe când isbucnise în aceea regiune o mare furtună. Proprietarulŭ unei vii a vĕdutŭ cum îi se cufunda via d'o dată cu unŭ sgomotŭ asemenea unei detunăturĭ de tunŭ, pe o întindere d'aprópe trei-decĭ de metri. In loculŭ terenului dispărutŭ s'a deschisŭ o grópă plină de apă ferbinte, care a fostŭ sondată, dér nu i s'a pututŭ d'a de fundŭ. Acestŭ fenomenŭ nelinistesce fórte multŭ pe locuitorii din Truchtersheim, carĭ se temŭ ca satulŭ lorŭ sĕ nu dispară într'o bună diminéță.

***

Reclamă americană. — In America la Cinicinațĭ, unŭ banditŭ era sĕ fie spândaratŭ. Gâdele îi și pusese strĕngulŭ în gâtŭ când condamnatulŭ cerù sĕ vorbéscă publicului. I se dete voiă și publiculŭ obicĭnuitŭ sĕ asculte pe condamnațĭ înainte de esecuțiune făcù tăcere și se pregăti sĕ nu-i scape nicĭ una din vorbele condamnatului. — Frațilorŭ creștinĭ, strigă criminalulŭ c'o voce rĕsunătóre, țineți minte ultimele mele cuvinte: „Șunca cea mai gustósă din lume este șunca fabricată de cassa Dawit! Cumpĕrațĭ și vĕ vețĭ cenvinge.« Și se dete pe mâna gâdelui. Acéstă reclamă in extremis costă pe cassa Dawid o miă dolarĭ plătițĭ familiei spêndurătului.

***

Motivŭ de despărțire. — Unŭ omŭ însurându-se după o lună nevasta îi trîntì unŭ băiatŭ. Bărbatulŭ vĕdêndŭ acésta, cerù sĕ se despartă. Tribunalulŭ îi cită. — Pentru ce vréi despărțenia? îlŭ întrebă președintele. — Uite pentru ce, domnule președinte, — îi rĕspunse dênsulŭ, la o lună după cununiă a născutŭ unŭ copilŭ, și mi-amŭ făcutŭ eu socotéla că, dacă o face în fiecare lună câte unŭ copilŭ, adică doi-spre-dece într'unŭ anŭ, apoi după dece anĭ când urméză a avé o sută două-decĭ de copii, cu ce sĕ-i țiu?

Anecdote. — Unŭ episcopŭ trimise sĕ aducă o căruță de pesce pentru curtea sa. Venindŭ căruța, episcopulŭ eși în privdorŭ și porunci ca toțĭ călugării ce-i avea în curte sĕ ia câte unŭ pesce. Atuncĭ fie-care călugărŭ începù a venĭ la căruță și după ce-șĭ lua unŭ pesce, ilŭ mirosea la capŭ și pe urmă îlŭ ducea in chilĭă. Astfelŭ făcea toțĭ călugării, numai unulŭ din ei era mai ciudatŭ. căcĭ alegea mereu și numai lua. și în locŭ sĕ miróse pescele la capŭ, ilŭ mirosea la códă; astfelŭ că a totŭ alesŭ pescele și l'a mirositŭ la códă până s'a isprăvitŭ și elŭ a rămasŭ fără pesce. Episcopulŭ vĕdêndŭ acésta din pridvorŭ, chemă la sine pe călugărŭ și [întrebându'lŭ peutru ce cei alțĭ toțĭ miroséu pescele la capŭ și numai dênsulŭ 'lŭ mirosea la códă; călugărulŭ îi rĕspunse:

Păi aceia, prea sfinte, credŭ că numai capulŭ sĕ împute, dar acum s'a împuțitŭ și códa!

*

— Ce te dóre tetio? întrebă unŭ țiganŭ pe unŭ copilŭ alŭ lui care era bolnavŭ.

— Numai unŭ lucru nu mĕ dóre, tetio; rĕspunse copilulŭ.

Ai mânca ceva, tetio? întrebă țiganulŭ pe copilŭ.

— Așĭ mânca, tetio, pui de cióră cu aguridă; rĕspunse copilulŭ.

— Dómne! Dómne! dise Țiganulŭ, lungesce-i Dómne bóla pân's'o oua cióra, sĕ-i facă tetia puișorŭ de cióră cu agurįdióră! (»Gazeta Sătênului.«)

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

---

gumente că bĕtrânulŭ nu predică în biserică, nu se interesézǎ de binele poporului, ci numai ca punga lui sĕ fie plină; lucrurĭ carĭ ar trebui sĕ se considere din partea Consistoriului.

— Și ce! nu se consideră? — Așa!... Nicĭ nu se înregistrézǎ, ér de se înregistrézǎ se aruncă la dosarŭ, ca să devie unŭ culcușŭ móle pentru populațiunea patrupedă obicinuită a trăi prin găurile podelei. Pre când preotulŭ celŭ tênĕrŭ căpĕta peste nasŭ, reclama celui bĕtrânŭ devine unŭ actŭ de calificațiune pentru celŭ tênĕrŭ așa că curêndŭ acesta cândva o parochiă, testimoniele ce i-au datŭ preoții bĕtrânĭ, odată ca reclame, îi închidŭ porțile parochiei. — Bree! — Și are dreptŭ Consistoriulŭ nostru, preotulŭ bĕtrânŭ șcie ce face și-apoi e încă némŭ și c'unŭ consilierŭ, pe când celŭ tênĕrŭ póte nu. Póte că sĕ fi încomitŭ la zestre și nu la protecțiă, cugetândŭ că cu banii și 'n raiŭ poțĭ intra. Și are dreptŭ, numai tŭ ține cam scumpŭ. Scițĭ însĕ vorba țiganului „scumpŭ dér face«.

— Te rogŭ sĕ'mĭ spui cum merge asta? — Te mirĭ? Totŭ așa ca și pe la d-vóstrĕ. Se duce la Cernăuțĭ, unge osia, dér scii cam binișorŭ ca sĕ nu scârțiă, și tréba-i făcută.

— D-nule, D-ta póte urăscĭ clerul bucovinén și aceste sunt numai nisce iscoditurĭ? — Scițĭ că-mĭ pare rĕu ... Te asigurŭ pe onórea mea, amŭ fostŭ față la multe casurĭ de soiulŭ acesta. — Dacă stau lucrurile astfelŭ, nu se află nimenĭ sĕ-i dea prin focŭ? — Ce le pasă foilorŭ de ce se întêmplă la noi în Bucovina. — Nu crede D-le! ele vorŭ primi orice articulŭ — se înțelege că trebue sĕ fie adevĕratŭ — și eu mĕ mirŭ de ce nu scriețĭ la vre-o fóiă, când le scițĭ așa de adevĕrate. — Nu mĕ ocupŭ cu lucrurĭ de aceste. Le vĕdŭ, le sciu și mai departe sfârîme-șĭ capulŭ.

De altmintrelea precum o flóre nu face primăvară, nicĭ o óie rĭiósă nu trebue sĕ umple tótă turma, când ciobanii-sŭ ómenĭ cu minte și se îngrijescŭ de oi. Urma alege și tómna se numĕră bbocii!

Fiindŭ sătulŭ de atâta vorbă îi mulțămii și îi spuseiu totŭ odată că chiar adĭ am sĕ plecŭ la Cernăuțĭ. Acolo vei audi mai multe, căcĭ Academia Cernăuțénă e mai ceva decâtŭ cea Sucevană. Acolo vețĭ afla Românĭ neaoșĭ, ba nu, Românĭ de interesŭ, carĭ pe din afară suntŭ »ca mormintele albe și văruite, ér în lăuntru pline de putrejune.« Dér ce sĕ facĭ, așa-i timpulŭ, nu-i vina lorŭ.

Mi-amŭ luatŭ apoi rĕmasŭ bunŭ și luândŭ o birjă m'am dusŭ la mânăstire sĕ-mĭ iau giamantanulŭ. Mi l'amŭ luatŭ și n'amŭ mai vorbitŭ cu părintele Darie, ca nu cumva sĕ-mĭ întindă o listă de plată pentru c'am trasŭ la mânăstire. In mijloculŭ curții vĕdŭ că alérgă administratorulŭ, venindŭ despre orașŭ, cu gândŭ sĕ-mĭ spuie ceva, ér eu dicŭ birjarului sĕ mâne și-amŭ scăpatŭ de dênsulŭ șí'n curêndŭ și de Sucéva, tristŭ ca și urmele cetății, carĭ spunŭ visitatorului de unŭ trecutŭ gloriosŭ.

Puterea aburilorŭ mĕ duse până ce ai bea unŭ »Krigel« de bere după moda nemțéscă, adecă în 3 óre la Cernăuțĭ. Dela gară am mai privitŭ odată spre Suceava și-amŭ suspinatŭ. Dacă n'amŭ aflatŭ Românĭ acolo, în Cernăuțĭ nicĭ atâta! Unde-sŭ Românii? nu mĕ întrebațĭ pe mine, întrebațĭ clasa inteligentă din acéstă țéră ce se fălesce a fi română!

Era în diua de Dumineca mare. Ploua de vĕrsa ca din cofă. Iau o birjă și hai la otelŭ. Aicĭ tóte pe nemțesce. Sciamŭ și eu ceva, câtŭ au uitatŭ Nemții. Amŭ dormitŭ puținŭ, apoi m'amŭ dusŭ la »resedenț-curte« cum amŭ cetitŭ nu de multŭ în »Gazetă« că se chémă edificiulŭ mitropolitanŭ. Mărețŭ se întindea naintea mea, dér ca orĭ-ce colosŭ nu pré sănĕtosŭ. Păreții au igrasiă (Mauerschwamm) așa mi se spuse, mai alesŭ partea din stânga unde locuescŭ alumnii seminarialĭ. Capela lorŭ e fórte frumósă, atâtŭ esteriorulŭ câtŭ și interiorulŭ. Păcatŭ numai că frumsețea ei nu le priesce alumnitorŭ seminarialĭ. Carĭ au nenorocirea sĕ fie patru anĭ internĭ, i-a vĕdutŭ D-deu—ducŭ cu dênșii dreptŭ suvenirŭ unŭ reumatismŭ de cei muscălescĭ dela Sibiria — care'n urmă le curmă și viéța. (Va urma)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Iuniu st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	98.75
Rentă de hârtiă 5%	93.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	108.—
Bonurĭ rurale ungare	103.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	102.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—
Bonurĭ rurale transilvane	101.25
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.80
Renta de hărtiă austriacă	82.45
Renta de arg. austr.	83.—
Renta de aurŭ austr.	108 25
Losurile din 1860	139.25
Acțiunile băncel austro-ungare	858.—
Act. băncel de creditŭ ung.	289 75
Act. băncel de creditŭ austr.	289.90
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.85
Napoleon-d'orĭ	9.83½
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.04
Londra 10 Livres sterlinge	124.10

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 20 Maiu st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	—	92¾
» convert. (6%)	—	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	31
Credit fonc. rural (7%)	—	102¾
» „ „ (5%)	—	86½
» » urban (7%)	—	—
» » » (6%)	—	—
» » » (5%)	—	84½
Banca națională a României	1180	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	285	—
« » » Națională	231	—
Aurŭ	10.35%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieței Brașovŭ

din 3 Iuniu st. v. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.93	Vênd.	8.95
Argint românesc	»	8.80	»	8.85
Napoleon-d'orĭ	»	9.84	»	9.85
Lire turcescĭ	»	11.10	»	11.15
Imperialĭ	»	10.10	»	10.15
Galbenĭ	»	5.80	»	5.84
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	124.—	„	125.—
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui I. Gross.

Anunțămŭ acelorŭ onorați cetitorĭ, cari vorŭ binevoí a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sĕ aibă colecțiunea completă.

Administratiunea »Gaz. Trans.«

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia Predealŭ-Budapesta a călei ferate órientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	5·00	7.45	—
Predealŭ	—	9 45	12.50	—
	—	9.47	1.09	—
Timișŭ	—	10.11	1.40	—
Brașovŭ	—	10.44	2.27	—
	6.22	10.51	2.55	—
Feldióra	7.01	11.18	3.38	—
Apatia	7.33	11.36	4.17	—
Agostonfalva	8.01	11.51	4.47	—
Homorodŭ	8.45	12.23	5.42	—
Hașfaleu	10.10	1.19	7.37	—
Sighișóra	10.29	1.30	8.01	—
	10.39	1.37	8.21	—
Elisabetopole	11.19	2.05	9.05	—
Mediașŭ	11.54	2.25	9.43	—
Copsa mică	12.12	2.36	10.02	—
Micăsasa	12.56	—	6.20	—
Blașiu	1.30	3.13	6.59	—
Crăciunelŭ	1.45	—	7.15	—
Teiușŭ	2.11	3.40	7.43	—
Aiudŭ	2.55	4.01	8.29	—
Vințulŭ de susŭ	3.17	—	8.55	—
Uióra	—	3.19	5.19	—
Cucerdea	3.31	4.24	9.12	—
Ghirisŭ	4.09	4.49	10.23	—
Apahida	5.36	—	12.32	—
Clușiu	5.56	5.58	12.59	—
	6.08	6.08	—	8.00
Nedeșdu	6.29	—	—	8.31
Ghirbĕu	6.45	—	—	8.59
Aghirișŭ	7.00	—	—	9.34
Stana	7.26	—	—	10.16
Huiedinŭ	7.48	7.14	—	11.04
Ciucia	8.28	7.43	—	12 17
Bucia	8.47	—	—	12.47
Bratca	9.06	—	—	1.21
Rév	9.26	8.22	—	2.05
Mező-Telegd	10 01	8.48	—	3.08
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.39
Várad-Velințe	10.30	—	—	3.55
Oradia-mare	10.37	9.13	—	4.03
	10.51	9.18	10.37	—
P. Ladány	12.37	10.31	12 59	—
Szolnok	2.58	12.07	4.45	8.22
Buda-pesta	6 00	2.10	10.05	10.30
Viena	6.35	2.45	10.50	—
	3.00	8 00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	—	7.15	—	—	—
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00
Szolnok	10.37	3.4.	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	6.31
Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.75	2.00	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—
Mező-Telegd	—	7.14	10.29	2.31	—
Rév	—	7.42	11.36	3.18	—
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.43	4.01	—
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriș	—	—	4.06	5.50	—
Ghirbĕu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	—
Clușiu	—	10 01	5.05	6.43	—
	12.05	10.16	—	7.03	—
Apahida	12.31	—	—	7.26	—
Ghiriș	2.16	11.24	—	8.51	—
Cucerdea	3.12	11.43	—	9.31	—
	3 32	11.45	—	9.43	—
Uióra	3.41	—	—	9.51	—
Vințulŭ de susŭ	3.50	—	—	9.58	—
Aiudŭ	4.25	12.08	—	10.24	—
Teiușŭ	4.50	12.22	—	10.44	—
Crăciunelŭ	5.41	—	—	11.28	—
Blașŭ	6.02	12.57	—	11.44	—
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	—
Copșa mică	7.00	1.27	—	12.36	—
Mediașŭ	—	1.45	—	1.22	6.01
Elisabetopole	—	2.06	—	1.56	6.40
Sigișóra	—	2.31	—	2.34	7.20
Hașfaleu	—	2.50	—	3.02	8.01
Homorod	—	3.48	—	4.41	10.05
Agostonfalva	—	4.19	—	5.30	11.02
Apatia	—	4.34	—	6.03	11.37
Feldióra	—	4.53	—	6.35	12.14
Brașovŭ	—	5.20	—	7.14	1.09
	—	5.30	—	—	1.50
Timișŭ	—	6.07	—	—	2.48
Predealŭ	—	6.32	—	—	3.23
	—	7.30	—	—	4.56
Bucurescĭ	—	11.35	—	—	9.40

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Nr. 49—1885 c. adm. 1—3

Publicațiune!

Comisiunea administrativă a bisericei gr. or. din cetatea Brașovului cu chramulŭ „Sf. Treime“ voiesce a repara și adapta edificiulŭ scólei grecescĭ din Brașovŭ, ulița furcóie de sub Nr. 69.

Spesele s'au statoritŭ conformŭ preliminarului și condițiunilorŭ, care se póte vedea la secretariulŭ comisiunei, Iordanŭ I. Munteanŭ, asesorŭ la sedria orfanală, cu 677 fl. 16 cr. v. a.

Despre acésta se încunosciințéză întreprindĕtorii cu acelŭ adausŭ, cumcă ofertele scripsale pentru aceste lucrărĭ provĕdute cu unŭ vadiu de 10% se potŭ înainta subsemnațilorŭ curatorĭ pănă la 16 Iuniu a. c. st. n.

Brașovŭ în 30 Maiu 1885.

Din încredințarea comisiunei administratóre.

Curatorii:

Toma Langer m. p., curatorŭ. **Iordanŭ I. Munteanŭ** m. p., curatorŭ.

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.